

DMUCHANIE (2) *sb n*

a jasne; tekst nie oznacza -é.

sg N dmuchanie (1). ◇ I dmuchani(e)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Powiew, wianie; flabrum Mącz; flatus Cn (2) : Flabrum, Dmuchańie/ Wyátr/ teź/ Kichánie. Mącz 129a.

*Przen: Szeptanie, intrygowanie (1) : [Bo tak długo sobie ludzie będą szeptać, a po cichu rady swe roznosić, że z tego potym silny sie ogień rozniecić może] A wiele takim dmuchaniem počichym krolow y kfiąząt y inych rozlicznych ludzi szkody y vpadki bráło. *RejZwierc* 147.*

Synonim: wiatr.

Cf DMUCHAĆ

LW